

DELAVSKA POLITIKA

IZHAJA TRIKRAT TEDENSKO: OB TORKIH, ČETRTHIH IN SOBOTAH

Naročnina v Jugoslaviji znaša mesečno Din 10.—, v inozemstvu mesečno Din 15.—. — Uredništvo in uprava: Maribor, Ruška cesta 5 poštni predol 22. telefon 2326. Čekovni račun št 14 335. — Podružnice: Ljubljana, Delavska zbornica — Celje, Delavska zbornica — Trbovlje, Delavski dom — Jesenice, Delavski dom. — Rokopisi se ne vračajo. — Ne frankirana pisma se ne sprejemajo. — Mali oglasi trgov. značajo vsaka beseda Din 1.—, mali oglasi, ki služijo v socialne namene delavstvu in nameščencem, vsaka beseda Din 0.50

Štev. 73 • Maribor, petek, dne 28. junija 1940 • Leto XV

Kdo je kriv francoskega poraza

Kadar se komu pripeti nesreča, ga navadno zapeče vest, zakaj ni ukrenil to ali ono, da bi se ji bil ognil. To je spoznanje po nesreči. Radi razglablja o vzrokih tuje nesreče še drugi, ki pa presojuje dogodek s svojih političnih in razrednih naziranj. Zato so te sodbe navadno subjektivne ali celo »na glavo postavljene.«

Tak ocenjevalec iz Luzerna je dr. —ec v »Slovenca« z dne 24. t. m.

Poročevalec pravi, da je francoski narod zapeljala lahkomišljenost in uživanje slave po zmagi 1918 in pa marksistično učiteljstvo s svojo vzgojo, ker je narod vzgajalo v materijalizmu, brezboštvu in protimilitaristično. Spričo dejstev je taka trditev smela in v jedru neresnična. Lahkomišljenost je morda v tem, da se Francija ni pripravila na vojno, dasi je vedela, da je vojna neizogibna, pred durmi. Ali o tem niso odločevali ne učitelji in ne delavstvo, ampak tistih »200 bankirjev in reakcija«.

Poročevalec tudi dobro ve, da sta Leon Blum in bivši predsednik vlade Reynaud bila proti gradbi Maginotove črte, ki je veljala 30 milijard frankov, ter zagovarjala gibljivo oborožitev, ker bodo v bodoči vojni odločali tanki, zrakovplovstvo in drugo moderno orožje. Ali s svojim predlogom nista uspela. Francoski učitelji res pripadajo svobodnim strokovnim organizacijam. Toda njih vzgoja mladine je bila moderna, socialnemu in gospodarskemu razvoju primerna. Če reakcija zahtev časa ni hotela vpoštevati, je sama najbolj kopala grob francoski narodni solidarnosti in vdanost na naprednih osnovah zgrajeni Franciji.

Tako je z vzgojo in spremnimi okoliščinami, ki jih je zakrivilo nerazumevanje merodajne gospode. Gospoda je o teh stvareh tudi odločala brez delavstva in proti njegovi volji.

In še ena stvar je, ki je zrahljala in oslabila francoski narod. To so ogromni politični in finančni škandali, ki so zadnja leta razjedali homogenost francoskega naroda, kar se tiče narodne solidarnosti. Razni škandali, ki ji niso povzročali niti učitelji niti marksisti, so razvneli strasti bolj in bolj, tako da je javnost pozabila na svojo varnost, tembolj oni, ki so še pred leti denarno podpirali pripravo za vojno.

Vzroki vojne so globlji, ne le vzgojni. Diktatura kapitala ali hierarhija ne bi bili mogli rešiti Francije poraza. Narod more rešiti le svobodni narod, ki sodeluje in soddloča. Tega v Franciji ni bilo, ker gospoda ni razumela nove dobe. Vzroki poraza so torej bistveno drugačni od onih, ki jih navaja omenjeni poročevalec subjektivno s političnega vidika.

Kako smešna in nelogična je trditev »Slovenčevega« poročevalca, da je poraza Francije kriva marksistična vzgoja, pa najbolje priča primer Poljske, ki je bila tudi premagana, čeprav niso naroda vzgajali marksistični učitelji.

Nacistična vlada na Norveškem

pod nemškimi varuštvo

Norveški zunanji minister Koht je govoril v radiu in izjavil, da se pripravljajo na Norveškem neke vrste fašistična vlada pod varuštvo Nemčije. Vlada bi odstavela kralja, mu določila naslednika in vodila posle.

Koht je dodal, da Norvežani take vlade ne bodo nikdar priznali.

Vzpostavitev diplomatskih odnošajev s Sovjetsko Rusijo

Po več kot dvajsetih letih

Dne 24. junija je bilo izdano službeno obvestilo v Beogradu in v Moskvi o vzpostavitvi diplomatskih odnošajev med Jugoslavijo in Sovjetsko Rusijo.

Obvestilo pravi: »Po ugodno zaključenih gospodarskih pogajanjih med Zvezo sovjetskih socialističnih republik in kraljevino Jugoslavijo in po izmenjavi ratifikacijskih listin o sklenjeni pogodbi, sta se sovjetska in jugoslovanska vlada sporazumeli, da se normalizira razmerje med obema državama z vzpostavitvijo rednih diplomatskih odnošajev in z določitvijo diplomatskih zastopnikov v Moskvi in v Beogradu.«

Za našega poslanika v Moskvi je imenovan senator dr. Milan Gavrilović, za sovjetskega poslanika v Beogradu pa Viktor Andrejevič Plotnikov, dosedanjí poslanik na Norveškem.

Vzpostavitev diplomatskih odnošajev s SSSR je gotovo ena izmed najvažnejših zunanje političnih odločitev naše države, za katero smo potrebovali več kot dvajset let.

Socialisti smo stalno opozarjali na potrebo normaliziranja odnošajev med Jugoslavijo in SSSR, tako po svojih zastopnikih v parlamentu, kot tudi v številnih strankinih resolucijah. Ta zahteva se sedaj uresničuje in to v času, ki je vse prej kot prijeten za male države in tudi za nas.

Vzpostavitev normalnih odnošajev v tem času dopušča domnevo, da gre za sodelovanje med našo državo in SSSR.

Sovjetska Rusija izjavlja, da je interesirana na tem, da na Balkanu ne pride do nobenih sprememb in da ostane Balkan v sedanjí vojni nedotaknjen. V tem oziru pomeni navezavanje diplomatskih stikov s SSSR vzporednost politike obeh držav. V skrajnem slučaju bi morale iz neupoštevanja tega stališča obe državi izvajati svoje konsekvence. Spričo tega se samo ob sebi pojavlja vprašanje nadaljnje poglobitve zvez z dodatnimi pogodbami, ki bi morale slediti.

Zaenkrat je seveda še mnogo preuranjeno govoriti o nadaljnjem razvo-

ju sedaj navezanih odnošajev.

Naš poslanik v Moskvi

dr. Milan Gavrilović odpotuje v Moskvo dne 30. junija t. l.

Kdo je poslanik dr. Gavrilović?

Naš poslanik v Moskvi dr. Milan Gavrilović je po smrti Joce Jovanovića lansko leto postal predsednik Srbske zemljoradničke stranke. Po poklicu je diplomat, ki je že služboval v Londonu, Atenah, Berlinu in Rimu. Kmalu po l. 1918 je zapustil diplomatsko službo.

Srbska zemljoradnička stranka pripada, kakor znano, sedanjí vladini koaliciji, odkar je po podpisu sporazuma pretrgala zveze z združeno opozicijo.

Sovjetska novinarja v Beogradu

Za dopisnika Tass v Beogradu je imenovan Arkadij Poljetajev, sedaj v Sofiji, za njegovega pomočnika pa Peter Rosdejovski iz Moskve.

Konec bojev v Franciji

dne 25. junija ob pol 1. uri zjutraj

Po podpisu premirja med Francijo in Italijo je stopilo v veljavo tudi premirje z Nemčijo. Šest ur po podpisu premirja v Rimu 24. junija ob 8.30 uri je prenehala vojna na vseh francoskih bojiščih.

Italijansko vojno poročilo javlja, da so italijanske čete 21. junija prešle v ofenzivo v Alpah na 100 km širokem pasu. Poprej so izvajale defenzivno strategijo in nato prešle v odločno ofenzivo. Imele so pred seboj bojno črto,

Razen tega z mehkaniziranimi enotami ni bilo mogoče prodirati. Armada pa je prodrla v Alpe. Zmagoslavne operacije teh čet je vodil prestolonaslednik.

Francosko poročilo

o operacijah v Alpah pa se je glasilo, da so Italijani ponovili napade na francoske predstraže, ki so odbile sovražnika s hudimi izgubami.

Zadnji dan nemške ofenzive

Nemci so zadnji dan pred premirjem prodrli do Royna ob izlivu reke Gironde v Atlantski ocean in Angoulema. Jugovzhodno od Lyona so zavzeli St. Etienne in Annonay. V Savoiji pa so dospeli severno od Grenobla.

Razmejitvena črta

Nemci se bodo umaknili na črto švicarska meja pri Ženevi, reka Loire do izliva v Atlantsko morje. Ves severno ležeči pas ozemlja s Parizom ostane v nemških rokah, torej nekaj več kot polovica Francije. Razen tega bodo Nemci zasedli ozek pas ozemlja od re-

ke Loire vzdolž obale Atlantskega oceana do španske meje.

Istotak pas ozemlja bodo zasedle tudi italijanske čete ob obali Sredozemskega morja do španske meje.

Dan žalosti v Franciji

Vlada maršala Petaina je odredila, da bodi 25. junij dan narodne žalosti.

Maršal Petain je še enkrat obrazložil v radiu, da so bile vzrok porazu iluzije, da je mogoče zmagati z dolarji, toda zmaguje se samo z orožjem. Bitka v Flandriji je končala s kapitulacijo belgijske vojske in deloma angleške in francoske. Nato se je ob Sommi 100 francoskih divizij borilo proti 150 nemškim. V tem času je stopila v vojno še Italija. Razen tega je bilo strašno vprašanje beguncev. Postavljeni smo bili pred odločitev: ali naj ostanemo v Franciji, ali pa se preselimo v kolonije.

Italijanski pogoji za premirje s Francijo

Demilitarizacija Francije

Poleg Nemčije je sedaj tudi Italija objavila pogoje za premirje s Francijo. Italija zahteva, da mora Francija v teku 15. dni od podpisa pogojev za premirje demilitarizirati 50 km zračne linije širok pas, tako na francosko-italijanski meji, kakor ob vsej sredozemski obali. Dalje mora v Afriki odpoklicati čete v 200 km širokem pasu ob severno-afriški obali, v Maroku, Alžiru in Tuniziji ter ob vsej meji napram italijanski Libiji, kakor tudi ob mejah francoske Somalije. Porušiti mora vse utrdbe ter vojne pristaniške naprave v lukah: Toulon, Allaccio na Korziki. Oran v Alžiru ter Bizerti v Tuniziji. Francija mora odstopiti Italiji luko Džibuti ter

Odločili smo se da ostanemo doma. Bilo bi nesmiselno nadaljevati vojno v kolonijah. Francija mora biti sedaj lojalna. Začenja se nov red. Naš poraz je bil posledica naše nedelavnosti. Sedaj bo treba delati.

Nato je vlada dne 25. junija prisostvovala maši v spomin na padle.

Dan zmagoslavja v Nemčiji

Hitler je ukazal proslavo zmage nad Francozi z izobešenjem zastav za 10 dni in zvonjenjem zvonov skozi 7 dni.

O sklenitvi premirja z Italijo

Z italijanske strani je vodila pogajanja za premirje delegacija sestojeca iz: zunanjega ministra grofa Ciana, šefa generalnega štaba Badoglija, šefa mornariškega štaba Cavagnarja, šefa štaba letalstva generala Pricole in pomočnika šefa generalnega štaba generala Uotta. Pogajanja so bila v vili Incisi pri Rimu. Francijo je zastopala ista delegacija kot pri pogajanjih z Nemčijo.

železniško progo Džibuti-Adis Abeba. V demilitariziranih conah bodo nastanjene italijanske posadke vse dotlej, dokler ne bo Anglija premagana.

Italija dobi tudi del francoskega orožja, tankov, oklopnih avtomobilov itd. Glede usode francoske mornarice, kakor tudi glede drugih določb so italijanski pogoji za premirje istovetni z nemškimi.

Francoski poslanik v Londonu podal ostavko

Francoski poslanik v Londonu Gordon je podal ostavko. Francoska vlada v Bordeauxu je ostavko sprejela.

